

Πολλή προσευχή και λίγα λόγια στα παιδιά

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

image not found or type unknown

Όλα απ' την προσευχή, τη σιωπή και την αγάπη γίνονται. Καταλάβετε τα αποτελέσματα της προσευχής; Αγάπη εν προσευχή, εν Χριστώ αγάπη. Αυτή ωφελεί πραγματικά. Όσο θ' αγαπάτε τα παιδιά με την ανθρώπινη αγάπη – που είναι συχνά παθολογική – τόσο θα μπερδεύονται, τόσο η συμπεριφορά τους θα είναι αρνητική. Όταν, όμως, η αγάπη σας θα είναι μετα...ξύ σας και προς τα παιδιά χριστιανική και αγία, τότε δεν θα έχετε κανένα πρόβλημα. Η αγιότητα των γονέων σώζει τα παιδιά. Για να γίνει αυτό, πρέπει να επιδράσει η θεία Χάρης στις ψυχές των γονέων. Κανείς δεν αγιάζεται μόνος του. Η ίδια η θεία Χάρης μετά θα φωτίσει, θα θερμάνει και θα ζωογονήσει τις ψυχές των παιδιών.

Πολλές φορές μου τηλεφωνούν κι από το εξωτερικό και με ρωτούν για τα παιδιά τους και γι' άλλα θέματα. Με πήρε, λοιπόν, σήμερα απ' το Μιλάνο μια μητέρα και με ρώτησε πως να φέρεται στα παιδιά της. Της είπα τα εξής:

«Να προσεύχεσαι και, όταν πρέπει, να μιλάεις στα παιδιά με αγάπη. Πιο πολύ να κάνεις προσευχή και λίγα λόγια να τους λέεις. Πολλή προσευχή και λίγα λόγια σε όλους. Να μη γινόμαστε ενοχλητικοί, αλλά να προσευχόμαστε μυστικά και μετά να μιλάμε κι ο Θεός θα μας βεβαιώνει μέσα μας αν η ομιλία μας είναι δεκτή στους άλλους. Αν δεν είναι πάλι, δεν θα μιλάμε. Θα προσευχόμαστε μυστικά μόνο. Διότι και με το να μιλάμε, γινόμαστε ενοχλητικοί και κάνομε τους άλλους ν' αντιδρούν και καμιά φορά ν' αγανακτούν. Γι' αυτό πιο καλά είναι να τα λέει κανείς μυστικά στην καρδιά των άλλων παρά στ' αυτί τους, μέσω της μυστικής προσευχής.

Άκου να σου πω: να προσεύχεσαι και μετά να μιλάεις. Έτσι να κάνεις στα παιδιά σου. άμα διαρκώς τους δίδεις συμβουλές, θα γίνεις βαρετή κι όταν μεγαλώσουν, θα αισθάνονται ένα είδος καταπίεσεως. Να προτιμάς, λοιπόν, την προσευχή. Να τους μιλάεις με την προσευχή. Να τα λέεις στον Θεό κι ο Θεός θα τα λέει μέσα τους. Δηλαδή, δεν πρέπει να συμβουλεύεις τα παιδιά σου έτσι, με φωνή που να την ακούνε τ' αυτιά τους. Μπορείς να το κάνεις κι αυτό, αλλά προπάντων πρέπει να μιλάεις για τα παιδιά σου στον Θεό. Να λέεις: "Κύριε Ιησού Χριστέ, φώτισε τα παιδάκια μου. Εγώ σ' Εσένανε τα αναθέτω. Εσύ μου τα έδωσες, μα κι εγώ είμαι αδύναμη, δεν μπορώ να τα κατατοπίσω· γι' αυτό, Σε παρακαλώ, φώτισέ τα". Κι ο Θεός θα τους μιλάει και θα λένε: "Ωχ, δεν έπρεπε να στενοχωρήσω τη μαμά μ' αυτό που έκανα!". Κι αυτό θα βγαίνει από μέσα τους με την Χάρη του Θεού».

Αυτό είναι το τέλειο. Να μιλάει η μητέρα στον Θεό κι ο Θεός να μιλάει στο παιδί. Αν δεν γίνει έτσι, πες, πες, πες.... όλο «απ' τ' αυτί», στο τέλος γίνεται ένα είδος καταπίεσεως. Κι όταν το παιδί μεγαλώσει, αρχίζει πλέον να αντιδράει, δηλαδή να εκδικείται, τρόπον τινά, τον πατέρα του, την μητέρα του, που το καταπίεσαν. Ενώ ένα είναι το τέλειο· να μιλάει η εν Χριστώ αγάπη και η αγιοσύνη του πατέρα και της μητέρας. Η ακτινοβολία της αγιοσύνης και όχι της ανθρώπινης προσπάθειας κάνει τα παιδιά καλά.

Όταν τα παιδιά είναι τραυματισμένα και πληγωμένα από κάποιο σοβαρό ζήτημα, να μην επηρεάζεσθε που αντιδρούν και μιλούν άσχημα. Στην πραγματικότητα δεν το θέλουν, αλλά δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς στις δύσκολες στιγμές. Μετά μετανιώνουν. Αν, όμως, εσείς εκνευρισθείτε και θυμώσετε, γίνεσθε ένα με τον πονηρό και σας παίζει όλους.

Αγιος Πορφύριος

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca